

glemme, at det går til gode formål. Det går ikke til profilering, vil jeg sige til fru Bente Dahl, det går faktisk til noget, som rummer en rigtig god nordisk merværdi. Jeg er i øvrigt fuldstændig enig med fru Bente Dahl i, at man aldrig må ende med at sætte profilering over indhold. Men hvis der er noget, der kendetegner den øvelse, som jeg blev kastet med ud i, da jeg pludselig blev minister for nordisk samarbejde – hvilket jeg i øvrigt var glad for – så er det jo indhold, altså det at mødes i Nordsverige med alle de nordiske statsministre på første række, med industrifolk, med universitetsfolk og med masser af visioner og fremragende indlæg, også fra eksperter fra tredjelande. Det var da livgivende for det nordiske samarbejde.

Det har skabt en forpligtelse til, at vi nu udnytter de nordiske landes fællesskab til at skabe afsæt for initiativer, som kan være til gavn for os, men også for vores image og den respekt, der står om os i den øvrige verden. Det hele bliver jo kun til noget, hvis forskningsråd og private virksomheder spiller med. De 60 mio. kr. om året, som vi har fundet på vores budget, kan jo ikke finansiere hele det gigantiske topforskningsprogram. Der skal samarbejde til med virksomheder og med forskningsråd. Hvis man så går ind og læser emnerne i topforskningsprogrammet, er det jo altså lige noget, vi har brug for her, hvor vi varmer op til klimatopmødet i København næste år. Jeg synes, at det passer enormt godt til hele situationen, at de nordiske lande i fællesskab forsøger at satse på noget af det, som det enkelte nordiske land kun vanskeligt kunne gennemføre alene.

Vi politikere skal jo tænke på, hvor meget de private virksomheder får ud af at samarbejde på nordisk plan. Somme tider føler jeg, at vi politikere er ved at komme lidt bagud, og det minder mig lidt om situationen i EU, da vi blev klar over, at forbryderne altså var blevet langt bedre til at samarbejde internationalt end politiet; så kom der lidt gang i sagerne, selv om Danmark ikke ville være med. Nu synes jeg, vi skal spørge os selv, om banker, om Coop, om mælkeproducenter og ølproducenter osv. i virkeligheden er kommet lidt foran os politikere med hensyn til at bruge Norden som en fælles hjemmebase. Erhvervsfolkene siger jo, at der altså er en grund til, at man først ser efter nordiske samarbejdspartnere. Det er, fordi kultur også spiller en rolle, når erhvervsvirksomheder skal samarbejde. Det er jo sådan set et bevis, vi har fået fra den private sektor på værdien og perspektivet i at

samarbejde nordisk. Vi skal glæde os over det. Jeg synes, at det netop kalder på et initiativ som globaliseringsinitiativet, for der prøver vi i samarbejde også med private, med forskningsråd og med universiteter at satse nordisk.

Kl. 11:21

Så synes jeg, det er flot, at Danmark for at være et godt eksempel rækker hånden ud og siger: Vi er klar til at støtte et svensk initiativ i Skåne, en stor forskningsfacilitet, som minder om det, Danmark gerne ville have haft for 25 år siden. Jeg glemmer aldrig, da vi fik den kæmpe skuffelse, men nu er vi altså med på, at hvis det ligger i Skåne, vil det også være en ting, som vi vil glæde os over. Og det er i øvrigt noget, som den svenske regering i allerhøjeste grad har kvitteret for.

Den form for arbejdsdeling, hvor vi ser det som en sejr, når der opstår noget i et andet nordisk land, som vi også kan have glæde af, er måske det, vi skal til at øve os lidt mere i. På en række områder er vi jo i Danmark begyndte at holde op med at overlapse for meget. Vi er blevet bedre til at have en arbejdsdeling inden for de danske landsdele, de danske højere uddannelsessteder osv. Men hvad med at gøre det samme på nordisk plan, hvor visse lande jo har fremragende institutter, som de andre lande kunne bruge frem for at oprette et selv? Dette er blot for at illustrere, hvor mange arbejdsfelter der er, som vi som politikere kunne kaste os over.

Hr. Sindal nævnte forbrugerområdet, som han syntes vi havde forsømt. Jeg vil da godt sige til hr. Sindal, efter at have takket ham for det gode samarbejde, at vi fra dansk side selvfølgelig er åbne for at se på, om nedlæggelsen af forbrugerministerrådet har været hensigtsmæssig. Man skal altid have et åbent sind. Men jeg vil godt gøre opmærksom på det uformelle samarbejde, der er på forbrugerområdet. Det kører jo videre, også selv om ministerrådet er nedlagt.

Der er en uformel embedsmandsgruppe, som har et godt samarbejde, og der er løbende udveksling af erfaringer om aktuelle forbruger-mæssige problemstillinger om internationale spørgsmål, herunder også den somme tider vanskelige implementering af EU-reguleringen. En tidligere juridisk styregruppe med både forbrugerorganisationer og myndigheder deltager fortsat på uformel basis i arbejdet, den administrerer et projekt om EU-retten i nordisk forbrugerret, og i det regi vil der i øvrigt vistnok inden udgangen af dette år blive afholdt et seminar om